

2 degens, sive in itinere ambulant: sed stolidi utratur, que
concessa sunt Clerici. Si vero quis tale quid facerit, per unam
hebdomadam suspendatur. Referuntur Can. Nullus Caullia 1. q. 4.

Zacharias Papa in Synodo Romana, Can. 3. Episcopi,
Prebisteri, Diaconi, sacerdotibus indumentis non utantur, nisi
ut conceditur. Tunica Sacerdotalis: sed neque dum ambu-
laverint in civitate, aut in via; nisi in placet, sine spe-
cimento præfumant ambulare, præter si in itinere longo
ambulaverint: quia sicut mulier orat in Ecclesia non ve-
lato capite decepit caput suum, iuxta Apostoli vocem:
ita Sacerdos sine operando decepit Sacerdotium suum.
Quod si temere præfumperit contra Statuta agere, com-
muniione priuatae, (ibidem Canon. Episcopi.)

Leo IV. in Synodo Romana, Can. 22. Sine Ornatus Sa-
cerdotali extra domos Sacerdotum apparet non convenit...
Conservare inventum, aut destinat, aut Canonica subiacet
Disciplina. (Can. Sine, ibidem.)

Concilium Lateranense sub Innocentio II. Can. 4. Prae-
cipuum, ut tam Episcopi, quam Clerici, in statu mense, in
habitu corporis, Deo & hominibus placere suuantur: &
ne in superfluitate, scissura, aut color vestrum, nec in
Tunica inventum, quorum forma, & exemplum esse
debet, offendit apud eum: sed posse, quod eum de-
cent sacerdotum, præferant: quod moniti ab Episco-
pi emendare noluntur, Ecclesiasticis careant Beneficiis.

Concilio Matriconei 1. anno quingentesimo octogento
peimo celebratum, Can. 5. statut. Ut nullus Clericus sa-
gum, aut vestimenta, vel ecclesiastica familiaria, nisi
Quod Religionem decant, induere præfumat. Quod si post
hanc distinctionem Clericos, cum indecenti ueste, aut can-
oris inventus fuerit, a Seniore non reveretur, ut tri-
ginta diebus inclusive detenus, aqua tantum, & modico
pane diebus singulis sustentetur.

Greg. IX. cap. Si quis Ext. de Vita, & Honestate Cle-
ricorum: Si quis ex Clericis commoratur, Anathema sit.

Concilium Carthaginense 4. Can. 44. Clericos neque com-
munitas, neque barbam. (Cap. Clericus, ibidem.)

Alexander III. cap. Clericus, ibidem: Clerici, qui co-
mum nurvium, & barbam, etiam inviti a suis Archi-
diocesis condantur.

Concilium Lateranense sub Innocentio III. Can. 16. Cle-
rici Coronam, & Tonquam habeant congruentem... Clau-
sa deferant indumenta, nimis brevitatem, vel longi-
tudinem non notanda.

Concilium Trid. tell. 14. cap. 6. De Reformatione: Quia
vero estib[us] non facit Monachum, sicut tamen Cleri-
cos vestes proprio cinguntur Ordini semper deferre, ut per
decenium habitus extrinseci morum invenientur intrinsecum
estendunt: tanta autem hodie aliquorum inlevit temeritas,
religiosusque contemptus, ut proprium agnoscatur, & hono-
rem Clericalem parviperdentes, vescerentur deferant publice
laicale, pede in diversis ponentes, nam in divinis, altera-
tura in carnalibus: propterea omnes Ecclesiastica Personæ
quæcumque exempta, que aut in Sacris fuerint, aut
Dignitates, Perfonatus, Officia, aut Clericis qualiacumque
Ecclesiastica obtinuerint, si possiquam ab Episcopo suo, etiam
per Editum publicum, monte furent, bousillum. Habitum
Clericalem, ilorum Ordini, & Dignitatibus congruentem, &
justa ipsius Episcopi Ordinationem, & Mandatum nondi-
scertente, per Suspensionem ab Ordinibus, ac Officio, &
Beneficiis, ac fratribus, redditibus, & preventibus ipsorum
Beneficiorum, necnon, si semper corpi, denuo in hoc de-
linquenter, etiam per privationem Officiorum, & Benefi-
ciorum huiusmodi corripi possint, & debant: Constitutio-
nem CLEMENTIS V. In Concilio Vienensi editam, que
incipit, QUONAM, innovando, & ampliando.

Concilium Mediolanense 1. cap. 23. Presbiteri, Diaconi,
Subdiaconi, ceterique Clerici, Clericali Tunicae finis in signis
ad eam formans, quam ratio uniuscujusque Ordinis, Episcopi
arbitrio perficiatur. Ita finis ab ea capitulo, ut Tunica confi-
qua sit omnibus. Comam vero, & barbam ne studie nra-
niunt, capillis simplici cultus adhibeant. Ne in habitu
Clericali, aut studiis exquisita cultus eleganter, aut nimis
abteia negligenter, & affectata sorores appareant. In omnibus
stilo color tantum niger adhibeatur, nisi forsan alium co-
lorem requirat dignitatis gradus. Omnes habitus, & orna-
menta novitatem Clerici fugant. Ne serico vestimento,
aut ornamento goni, vel foris utatur. Jubamus vero il-
los laicum, & ei Ordini decorum vestimentorum adhibe-
reticulum, aut sobberecretum (ut vacante) ge ferant, nisi
voluptudinis causa, & sine redimicula. Camisias ad col-
lam, & ad manus crispas, & rugas, vel artificio elab-
oratas rejiciant. Collare simplex, ac medice latum ho-
neste reclinant. Extreme velis simplex, ac talaris erit.

Eadem pene precipiunt. Concilium Burdigalense anno 1583.
c. 11. Biuricense anno 1584. Tit. 25. De Clericis. A-
quonote anno 1585. Titul. De Vita, & Honestate Clericorum
breviore quidem vetes in itinere permitte, sed ne
omnino supra genus sint, vetat. Tolosanum anno 1590.
p. 1. cap. 4. ubi & Sixtho V. Constitutionem de Habitū,
& Tunica Clericorum, que incipit, Cura sacroficiū, obser-
varisi juber. Avenionense, c. 32.

REGULA II.

Modestiam in vestibus, & in domestica suppellestili; nec
non frugalitym in Mensa, Clerici quoniam Dignitate
fulgent, & quantumlibet dixerat servare tenentur.

Hanc Regulam traditum Concilium Carthaginense Quar-
tum, cui 3. Ang. intercesserat, Can. 15. Episcopum valorem
Clericorum suppellestili, & mensam, ac viduum pauperem habeat, &
modestia & frugalitys sue autoritatem fide, & vita meritis querat.

Eadem Regulam confirmata Sacra synodus Tridentina
tell. 25. cap. 1. De Reformatione. Operandum est (inquit)

qui Episcopale Ministerium suscipiat, qua sua sunt
partes agnoscant, ac se non ad propria commoda, non ad di-
vitias, aut luxum, sed ad labores, & sollicitudines pro Dei
gloria vocatas esse intelligent. Nec enim dubitandum est, &
Fideles reliqui ad Religione, innocentiamque facilius in-
flammantur, si Proprietas fuisse videantur, non ea, que Mun-
dus sunt, sed animarum salutem, ac celestem patrum cogitan-
tes. Hac cura ad remittendum Ecclesiasticam Disciplinam pra-
cipua est. Synodus animadvertisit, adhuc Episcopes om-
nes, ut secum in sapientia, & fidelitate etiam ipsi, ac
vita astimis (quod est veluti perpetuum quadam prædi-
candi genit) si Maneri sui conformes ostendant. In primis
vero namores fuisse omnes comparent, ut reliqui ab eis fru-
galitatis, modestia, continencia, ac, que non tantere
commendat Deus, sancta humilitatis exempla petere possent.
Quapropter exemplo Patrius nostrorum in Concilio Carthag-
inensi, non solum iubet, ut Episcopi modestia suppellestili,
& mensa, ac frugali vieti contenti sint; verum etiam in
religio vita generi, ac tota eorum domo eaveant, ne quid
apparet, quod a sancto hoc instituto sit alienum, quodque non
simplissimum, Dei zelum, a vanitatem contemptum
pra se ferat. Que lex Episcopis a facto Concilio posita
est, multo magis secundi Ordinis Sacerdotum, splendidis
litteris, ac optimis Beneficiis auctis, & Patrimonio locupletis,
& natum nraurum, & barbam, etiam inviti a suis Archi-
diocesis condantur.

Concilium Lateranense sub Innocentio III. Can. 16. Cle-
rici Coronam, & Tonquam habeant congruentem... Clau-
sa deferant indumenta, nimis brevitatem, vel longi-
tudinem non notanda.

Concilium Trid. tell. 14. cap. 6. De Reformatione: Quia
vero estib[us] non facit Monachum, sicut tamen Cleri-
cos vestes proprio cinguntur Ordini semper deferre, ut per
decenium habitus extrinseci morum invenientur intrinsecum
estendunt: tanta autem hodie aliquorum inlevit temeritas,
religiosusque contemptus, ut proprium agnoscatur, & hono-
rem Clericalem parviperdentes, vescerentur deferant publice
laicale, pede in diversis ponentes, nam in divinis, altera-
tura in carnalibus: propterea omnes Ecclesiastica Personæ
quæcumque exempta, que aut in Sacris fuerint, aut
Dignitates, Perfonatus, Officia, aut Clericis qualiacumque
Ecclesiastica obtinuerint, si possiquam ab Episcopo suo, etiam
per Editum publicum, monte furent, bousillum. Habitum
Clericalem, ilorum Ordini, & Dignitatibus congruentem, &
justa ipsius Episcopi Ordinationem, & Mandatum nondi-
scertente, per Suspensionem ab Ordinibus, ac Officio, &
Beneficiis, ac fratribus, redditibus, & preventibus ipsorum
Beneficiorum, necnon, si semper corpi, denuo in hoc de-
linquenter, etiam per privationem Officiorum, & Benefi-
ciorum huiusmodi corripi possint, & debant: Constitutio-
nem CLEMENTIS V. In Concilio Vienensi editam, que
incipit, QUONAM, innovando, & ampliando.

Concilium Mediolanense 1. cap. 23. Presbiteri, Diaconi,
Subdiaconi, ceterique Clerici, Clericali Tunicae finis in signis
ad eam formans, quam ratio uniuscujusque Ordinis, Episcopi
arbitrio perficiatur. Ita finis ab ea capitulo, ut Tunica confi-
qua sit omnibus. Comam vero, & barbam ne studie nra-
niunt, capillis simplici cultus eleganter, aut nimis
abteia negligenter, & affectata sorores appareant. In omnibus
stilo color tantum niger adhibeatur, nisi forsan alium co-
lorem requirat dignitatis gradus. Omnes habitus, & orna-
menta novitatem Clerici fugant. Ne serico vestimento,
aut ornamento goni, vel foris utatur. Jubamus vero il-
los laicum, & ei Ordini decorum vestimentorum adhibe-
reticulum, aut sobberecretum (ut vacante) ge ferant, nisi
voluptudinis causa, & sine redimicula. Camisias ad col-
lam, & ad manus crispas, & rugas, vel artificio elab-
oratas rejiciant. Collare simplex, ac medice latum ho-
neste reclinant. Extreme velis simplex, ac talaris erit.

Eadem pene precipiunt. Concilium Burdigalense anno 1583.
c. 11. Biuricense anno 1584. Tit. 25. De Clericis. A-
quonote anno 1585. Titul. De Vita, & Honestate Clericorum
breviore quidem vetes in itinere permitte, sed ne
omnino supra genus sint, vetat. Tolosanum anno 1590.
p. 1. cap. 4. ubi & Sixtho V. Constitutionem de Habitū,
& Tunica Clericorum, que incipit, Cura sacroficiū, obser-
varisi juber. Avenionense, c. 32.

REGULA III.

Abstinere debent Clerici a cohabitatione, & frequentatione
suspiciuntur malorum, nec non consanguineorum, quas
Canones ab eorum aliis excludunt.

Ita sanxit Nicena Synodus Canone 3. Interdictum per omnia
Magna Synodus, non Episcopi, non Presbiteri, non
Diaconi, ne aliqui omnino, qui in Clerico, licet subinten-
dundum habere mulierem: nisi forte, aut matrem, aut ororem,
aut amitam, vel eas tantum personas, que suspicuntur effi-
cere. Concilium Carthaginense 4. Can. 102. declarat Ad ren-
sum Episcopi pertinere, siq[ue] suscitandæ vita præfensi causa
Vita, vel Sanctorum Clericorum famularioribus subi-
cantur. Ancillas habere facit hominibus vetani Concilium Au-
relianense 2. Can. 4. Tolosanum 2. Can. 3. Matriconen-
se 1. Avernonense, Can. 15. & 16. Turonense 2. Can. 11.
Tam sanctas disciplinas violatoribus minus excommunicatio-
nis intentat Alisenense 5. Can. 3. Nullus Episcoporum,
Presbyterorum, & Diaconorum, extraneorum mulierum in-
trudere presumat habere solitum, quibus etiam pro utili-
tate sua aliquas familiarias regenda commitat. Quod etiam
de propinquis feminis indientes familiaris prohibetur i[n] ne
subeunt a filiicitate parentalis, ex eorum sequitur memo-

ratum
cohabita-
rio, & fa-
milioris
conversatio
cum mul-
tis Cleri-
cibus
et vita.

De Sacramento Ordinis.

ratum vita, vel opinio polluantur. Concilium Bracarense 3.
Canon. 4. solam matrem excipit, non forores, aut propria-
tas: Ne licentia fororum, aut propinquarum mulierum, quibus
fides familiaris habebatur ad perpetrandum seculum. Huic
præcepti trinigratiles sex membris Pontificis subdit: Concilium Foroiulense Canon. 4. omnes omnino mulieres, etiam
confangulines propinquioris gradus, a domo, & co-
habitatione sacerorum hominum exclusit. Et quoniam (in-
quit) de quibusdam invenientur a parentibus suscitare, clementia
alio modo inibi legatur indulsum: nos tamen omnes
omnino nec arum ostare preceptimus; et quod experimere
dicitur, illorum voluntate alias licentias ad eam addi-
sum venientiæ dispensatio canam habuisse. Concilium Meteno
Can. 3. Nequaque in sua dona secum aliquam familiam ha-
beant, ne forores, nec fororum; sed auferentes omnem occa-
sionem Satanam, Angelicum vitam ducant, & Dominus Deo
caecis corpore, & mundo corde tenus serviant. Concilium
Nancetense Can. 3. Prohibitum est modis omnibus inver-
sionem, ut nullus Sacerdos earum personas femininas,
sicut in Canone inferiori continentur, de quibus suscipio
esse potest, in domo sua habeat, sed neque illa, quas Ca-
nones concedunt: (quia insigne diabolus etiam in illis feci-
luss frequentem perpetuum repperit, aut etiam in pedes-
quillarum) felices marces, amitam, fororum; sed si quis
de his habuerit talum necessarium patientem, cui sit necessaria
sustentatio Presbiteri, habeat in vicino, aut in villa ab
num longe a Presbiteri conseruatione, & illi si submis-
tus, neque necessarij. Inferus est hic Canon. Lib. 7. Capitularium, cap. 376. Concilium Aquensem veteri, ut Clerici
cum mulieribus caput vis gerent, & conditio cohabitare, præterque
cum maribus, & sororibus, sine Ordinarii licen-
tia scripsi concessit: nec ancillas habere permittit, nisi
quod annum quinqagesimum etiam exegerint, & etiam
non superlatim ducentum.

S. Carolus Borromeus in Admonitionibus ad Sacerdotes,
& Clericos in Concilio Mediolanensi 4. probatis, hanc Re-
gulam confirmat. Ad confitendum (inquit) conservandum omni-
nem emmam. Substantiam autem mulierum confortum
omnino vitare... Cum alii vero quibusvis mulieribus, quamvis
vel artificiis confanguntur, vel auctoritatibus vinculo
nobis illa conjuncta, ne in eisdem dominicis diebus vesical
habebit, nisi cum ea ex ea alii vestrum aliquando Episcopibus
literis permisum sit. In familiis Lectorum ne-
ficiis, multo minus seminariorum, quam Nobilium. Nevrolitas
Muscarum, literis docet, nisi Clericus nominatus facultate
ab Episcopo permisum eni[m] sit. Concilium Avenio-
nense anno 1590. Coevane Clerici, ne partem domus, quae
inhabitare, Lectoribus uxorum, vel aliam aliter, de quibus
potest haberi spacio, veliam si frater, licet. Idem
Concilium ancillarum Clericorum non concedit, nisi proova
etiam, que faciliter quinque annos annuus exploraverit; nec
alii impudicis virerint; nec nisi licentia patris scriptis
obtenuta ab Ordinario. Horum Decretorum ratio est, ne anti-
qui Moltis fraude Clerici decipiatur, ne Tempus Dei
violate ipsi contingat, quod qui violaverit, disperdet il-
lum Dei. Ne profanorum hominum oblocutionibus patcent,
et vituperent Missarum nostrarum. Ut enim sit Authori-
tatis De singularitate Clericorum, inter Opera S. Cypriani edi-
tit. Notia est Innocentia, ita Spes Christi officia fane. Et
cum Christus Agnos inveniens, immo ipse calix innocentia,
suum contempnit pro Ecclesia, ut campanula ultra,
vel ruga reddere libet: quodvis si Clericus, cui ad hoc
Spes Christi committee, ut proutus famis amore cul-
pis, totam Ecclesiam patatur? Autem dicere, a Deo Patre
missis Filiis destruit Patri, & Regno abire esse duravit
in fructu. Nam incauta præsumpsit, quod fortis patet,
minus valorem non timere. Sapienter enim illis superat,
qui dilicet etiam non uti concessis... Præterea cura transi-
tus est deinde fratres Episcopos adhortari, ut subiectos sibi
in Sacris videlicet Ordinariis confitentes, quod ipsi servant,
et similitudinem sic omibus servare commovant.

Theodorus Cappadocie Presbiterus S. Basilio de dimicenda
subintroductione muliere admittit, respondit: Ichominem le-
prosum, liberum ab omni corporali perturbatione;
repulit vero S. Basilius: Ne enim credo eam, qui se-
per angustias, & adversas habet, nec muliere animi perturbatione
comovit, sed neque ipsa habet spiritus. Et iterum: Nemini dantes ullam
offensionem, ut non vicepetur Ministerium nostrum. Unus-
quisque qui securus est, quia secundum tentationem, timorat quia
nihil de illa dicuntur, propria dictu[m] dicuntur. Homines sicut
fragilitatem nostram carne portamus. Accipimus quidem for-
titudinem spiritualem, per quam substantia nostra fragiliter
roboreatur: sed ita nobis spiritualis fortis collata est, ut
providos, non præcipites vacuas ut illos manas, quæ
necessaria importunitatis delitiorum, non eis, quia magis
impunitus delictis immoruntur. Ceteris nobis datis est Spiritus,
sed ut contraria declinantes offende subventur, non ut
contra eligitibus faveant, nec ut voluntarius, & prout in
adversa conforter, sed ut ad adversitatem separari con-
fimunt. Nam quicunque periculis confriciti audet exercere vir-
tutem, juventus non habet Spiritus Sancti, quin enim in vane
ultrae virum fortem ad fraudulentas vilesias corrigit;
ne protegit eum, quia immo deserit, quem periculi irru-
tent per illos eventus enquirere triumphos agnoverit, fecit

REGULA IV.

Taxillus, tessellus sive Charitus, aliisque Iudicis auctoribus lue-
dere Clerici absque gravi crimine non possunt; nec licet illi
ludentes studiose spectare, gravibusque peccatis subdunare
sacerdotum Canonum hac in re videntur.

Hic enim Iudicis non Clericis solum, sed & Laicis vertit
fuit, ut multiplicis peccati fontes, & per se mali.
Ita

quoniam personari incantant, neque Comædias, fabulas, Chœurs, vel quid aliud ludicum, ex iis; que ab his trionibus exhibentur, agant, vel spectent non videntur, & obtutus Sacris Mysteriis dicunt, turpum spoliacitorum coniunctione polluantur.

Concilium Taronense, eodem anno, c. 14. Ipsi autem Rectoris, prout ceteri Ecclesiastici, preferentes Beneficiis, cum non tantum a gravi, sed etiam a levore virtute abstineat, & specie publica, easque ut amatoria cantantur, & sunt obiectus motus corporum, chœurs, & salutationibus exercitare debeat, non auditus, & obtutus Sacris tunc Mysteriis deputati, turpum spoliacitorum, atque dolorum lenitione polluantur, &c.

Concilio Bituricensi anno 1584. Tit. 25. Can. 4. Clerici namque personati sunt; a Comædiis, Mimis, Chœurs, ac salationibus egredi, atque spectandi abstinent.

Ideam prohibet Concilium Aquenense anno 1585. Titulo De Vita, & Honestate Clericorum, Avenionense 1594. tit. 32. Nabonense anno 1609. c. 41. Quid in Populo veniale est, (inquit) in Sacerdotio iudicium sacrilegium. Ideo, ut monimus Populum, ita Clericos distille Chœurs quaque ex causa: ducere, aut illis interfere problematis; videntur tristitia, labores, Indes, larvas, non gestare, aut larvatos sequantur; in Comædias, fabulas, non ludica, & que ab his trionibus exhibentur; non agant, ad bistriones non accedant; ne puritas Sacerdotis rerum inaudita, aut etiam obsequium aperte polluantur. Contraagentem penas carceris, & alia ad arbitrium Ordinariorum compimantur. Idem Sacerdotibus sub pena Suspensionis prohibent Statuta Synodalia S. Francisci Salesii p. 3. tit. 4.

REGULÆ VI.

Clerici a crapula, & ebrietate abstineat debent: ipsique prohibere possunt Episcopi sub pena Suspensionis, aut alii arbitrii: ne Tabernacula ingrediantur.

Crapula, ebrietas, popinaria frequentatio Clericis vetitæ,

Apostolus 1. ad Timotheum, 3. Sacerdotis dotes describens, Non vincentur requiri. Ideo Concilia Tabernacula adiutum Clericis inhibuerunt; nisi sint in itinere confituti.

Concilium Lodicensem Can. 24. Non eriperit Altaristseruit, a Presbyteris usque ad Diaconos, & deinceps Ordinariis Ecclesiastici omnes, tabernacula intrave.

Concilium Agatene can. 4. Clericum ubi Antriginta diuinæ Communione subvenientem statuit, aut corporali subvenientem sapientiæ.

Concilium Aquilgranense, anno 1616. can. 90. veteris Concilii Africani Ecclesia Canonem renovat: quo statutum est: Ut Clerici edendi, vel bilentibus causa tabernacula non ingrediantur, nisi perigrinationis necessitate compulsi.

Concilium Lateranense 4. sub Innocencio III. can. 15. qui referuntur a Crapula: Extra: De vita, & Honestate Clericorum, idem confirmat: A crapula (inquit) & ebrietate omnes Clerici diligenter abstinent: unde vinum sibi tempore, & se vino: nec ad libendum quicquam incutierit: cum clericis & monachis induitæ exultum, & libenter invenientur: unde illam ab omnibus penitus decernimus abloendum, quo in quibzq; quam paribus ad potus aquales sua modo se obligant potentes: ille iudicium talium plus ladanum, qui plures inebrians, & calicis secundum exhibant. Si quis autem super hanc fecipit, & ostendit, ut clericis exhibetur, nisi a Superiori consentientibus, & officio, vel Beneficio suspendatur.

Et Can. 16. Tabernacula profus existent, nisi forte causa necessitatis in itinere confituti.

Concilium Heribopolense, Canone 2. Usum tabernaculorum, præterquam in itinere confituti, omnibus Clericis, preferenti in prælatorum, & Sacerdotiis constitutis, omnino prohibetur. Et qui contra fecerint in publico, vel alibi, Læci et presertim, arbitrio Ordinarii puniantur.

Concilium Saeculonense: Ordinarii diligenterpanentes Clericos alii servientes, ac tabernacula frequentantes.

Concilium Londinense anno 1175. can. 2. Clerici in Saeculonibus constituti, edendi, vel libenter causa tabernacula non ingrediantur, nisi pregrationis necessitate compulsi.

Concilium Mediolanense 1. cap. 26. Non in confitentiis, & ebrietatibus, sed in officia viuimus, predicate Apostolus:

Ita Clerici minus honestis convivis ne interficiat, neve ad libendum quemquam faciat. Quod si interdum sollemnibus festis diebus, vel cum Sacerdotiis, aut Eucharistia causa in unum congregantur, aliqui sint invitati, non plures sex, & eis Clericos, ad sumum monum adhibent.

Ut flagitiæ cœcissimæ, que incaupiunt, & tabernaculo defensant, Clerici olimamus, camponorum cultu, & uero eminente interdicimus, nisi in itinere necessitatis causa: que loco cum multibzq; non discubant. Monimus autem Episcopos, & reverenter horum, ut in singulis eorum Capitulibus curerit parandum unum, aut alterum predictum, & hanc diversorum, quo suarum Diaconorum Clericis rusticans necessitate causa convenire licet, ne in hospitio impedit, aut negant hominibus locis sit, neceferunt alio modo, sed tantum Clerici; ac Religiosi Viri, si fieri posse, in eo recipiantur.

Legatur Epist. 56. Petri Bliesenf. ad Gualtherium Episcopum

Concilium Remense anno 1583. Ebrietatis libidinis: parvili, crapuleque, que mensi est exitio, ne indulgentur: tabernacula, nisi progre profecti, non intrent: ad equalis haustus non se ipsi, nec alio astringant, vel provocent. Si feni fecerint, & Superiorum mentis non paruerint, ab officio, vel Beneficio suspendantur, Gallicani canonici officiantur. Idem vetat Concil. Burdigalense eodem anno, Tit.

21. Taronense, eodem anno, Tit. 14. Omnis (inquit) Clericus, ne tabernacula, aut euangelior, blasphematur, & luxuria officia, quovis nec etiam sponsaliorum, vel obsequiorum funeralium praetextu, nisi inter peregrinandum, ingrediantur, prohibet Concilium, pena carceris per duos menses pro prima vice, per sex menses, pro secunda, & per annum pro tercia (si prohibitum contempserint illis imponendum) mitiores panis omni spe sublatu.

Julianus Episcop. 49. ad Arsenium Galatæ Pontificis Ethnici, talorum Numerum Sacerdotum modis, quam profitebantur Sacerdotes Christi, remoto esse jubet. Sacerdotem quumque horante (inquit) ne accedit est, (inquit) in Sacerdotio iudicium sacrilegium. Ideo, ut monimus Populum, ita Clericos distille Chœurs quaque ex causa: ducere, aut illis interfere problematis; videntur tristitia, labores, Indes, larvas, non gestare, aut larvatos sequantur; in Comædias, fabulas, non ludica, & que ab his trionibus exhibentur; non agant, ad bistriones non accedant; ne puritas Sacerdotis rerum inaudita, aut etiam obsequium aperte polluantur. Contraagentem penas carceris, & alia ad arbitrium Ordinarii compimantur. Idem Sacerdotibus sub pena Suspensionis prohibent Statuta Synodalia S. Francisci Salesii p. 3. tit. 4.

De Sacramento Ordinis.

dam Rosenensem i venationi deditum: quis eum a venationi studio verbis gravissimis avertire conatur. Venationem gravata Pontificis indignum esse scribit, quem nec juvenis ab hujusmodi volupitate excusat. Nicolaum Papam suspensus, & excommunicationis Sententiam in Lanfedrum Episcopum ferendam confusa, quia venaticum exercet. Nullum Sanctorum ab exordio mundi legi venatorem. Alud venationis genus Sacerdotibus incumbere, de quo Dominus Jeremias sexto sit: Ecce ego mittam venatores, & venabuntur in omni monte, dum animas aberrantes, quasi in predato ad obsequium Christi spirant, & inter peregrinandum, & longius temporis iacturam, quid in vanitate evanuit, frustis vita melioris, & eruditio populi compensare.

Oratione præterea, ac facili studi ponitur addicti esse debent Ecclesiastici Virti: ut venatio, & ab oratione, & a studio animum avertire. Hinc Concilium Romanum sub Eugenio II. Can. 22. Sacerdotes (inquit) qui ad debita, & opportuna Officia Ecclesiæ indifferenter adsecularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Rationem hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vetat, aut pro dormitione ejus Oblationem fieri, Ut Sacerdotum Decretum religi, & necessaria facili servetur, simul & ceteri fratres debet exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministri Dei, Altari sicut, & Ecclesiæ vacantes ad secularis molestias derident. Hac illi Epist. 66. Ratio hujus disciplina ibidem reddit: Quia singuli divino Sacerdotio honorati, & Clericis Ministris constituti, nonnulli Altari, & Sacrificiis ministri, ut facili studi ponuntur ad Aliae fieri vet

REGULA IX.

Clerici redditus Ecclesiasticorum Dispensatores sunt, non Demini: unde cum ex iis vicimus, & honestum vestitum delibemus, si quid restatum est, pauperibus debent.

Hæc Regula ex antiquis Ecclesiæ Disciplinis colliguntur, que Reditus Ecclesiasticos in quatuor partes dividit iusti, quarum uno Episcopo, alia Clero, tercia pauperibus, quarta Ecclesiæ restaurando applicatur, ut conflat ex Simplicibus, & Gelasii I. Pontificis Decretis, & Ex. Ep. 3. Libri 12. S. Gregorii, cuius hæc sunt verba: *Mos Apollonis Sedis est, ordinatis Episcopis præceptum tradere, ut de emi pendio, quod accidit, quatuor debant fieri pensiones: una videlicet Episcopo, & familia eius propter hospitalitatem; alia Clericis vero pauperibus, quarta Ecclesiæ parandis.*

Eadem Regula confirmatur ex can. Episcopis, capitulo 12. q. 1. qui est Antiocheni Concilii 25. Episcopis Ecclesiasticorum rerum habeat potestatum ad dispensandum erga emes, qui indigent, cum summa reverentia, & timore Del. Particulis autem episcopis quibus indigeret, (si ramen indigeret) tam in ius, quam in fratum, qui ab eis suscipiantur, necessariis usibus profuturis: ita ut in nulla qualibet occasione fraudem, iuxta S. Apollonius sic dicentur: HABENTES

victum, & tegemanum, his contenti sumus. Quia se contentus iussum minima fuerit, ut eis resiliat. Resiliat in suis usibus domesticis, Ex Synodo Provincia panis per foliav.

Ex Canone, Res Ecclesiæ, qui Urbanus Papa nomine a Gratiano ibidem refertur: Res Ecclesiæ non quasi proprie, sed ut communis, & Domino oblatæ, cum summo timore non in aliis, quam in prefatis usibus fideliter dispensanda.

Episcopum, parique ratione ceteros Ecclesiasticos Ordinis viros, & Ecclesiæ tamquam commendatis, non tangunt propriis ut debet, declarat Concilium Carthaginense 4. quod & S. Augustinus docet, qui huic intereat Concilio Ep. 185, alias 50. si (inquit) præstat, quod nobis sufficiat, possumus, non sunt illa nostra, sed pauperum, quorum prestationem quoniammodo gerimus, non proprietate nisi usurpati, sed pauperum, & patrimonio pauperum: ideoque Sanctos Pontifices Rerum Episcopos habent sollicitudinem, & dispensantes tamquam Deo contemplantes Non licet autem ei frandre quidam ex illis, vel cognitis propriis donare, quia Dei sunt: Hinc Iulianus, L. 2. De Vita Contemplativa, c. 9. & post eum Synodus Sexta Lib. 1. c. 15. atq: Nominis Ecclesiasticorum am dispensatores sunt, non dicitur, sed pauperibus, & patrimonio pauperum: idoneo Sanctos Pontifices non sive vindicante in ius suos, ut propria, sed ut commendatas pauperibus vindicante. Hinc S. Hieronymus in Expositione Sophonis Propheta: *Judices quoque ejus quas in Asia, occidentis vespera, & niteri quiescentes in manu: non aspiciunt ad orientem Solis, sed morantes semper in tenebris, & possessores Ecclesiæ, & ea, quia in Dei domina confunduntur, vertentes in lucrum suum, non habent pauperum, quod mane comedant: qui quas in nocte, & nullo vidente populans, & cum luxurio more cuncta dissipant, ne parvus quidem cibis indigenibus derelinquit.* Ex quibus ita colligit Concilium Parientense 6. Sicut igitur præmissa documenta declarant, non sunt res Ecclesiæ ut propria, sed ut domini, & a Deo commendata transfracta. Quicunque erga eas ad suos proprios usus, territosque bonos, & deliciationes retorgit, quanti sit differimus, quoniamque transgressiones, aperte animaduertit pueri. Idem confirmat Concilium Tarentense 3. can. 10. & Cabilense 2. can. 4. Aquisgranense anno 836. p. 2. can. 1. Nannente, can. 10. Idem confirmat Alex. III. cap. Fraternaliter, Extra. De Denominatis, cuius hæc sunt verba: *Cum Episcopus, & quilibet Prelatus res Ecclesiasticarum sit Procurator, non Dominus.*

Hanc etiam ob causam Concilium Trid. f. 25. c. 1. De Reform. Episcopis, & quibuscumque Beneficia Ecclesiastica, tam Secularia, quam Regularia obtinentibus, Omnia interdict, ne redditus Ecclesiæ consanguinei, familiare, & sive agere studiavit cum S. Apostolorum Canonem prohibebant, non Res Ecclesiastica, quia Dei sunt, consanguinei donent, sed pauperes sint, ut in pauperibus distribuant, eas autem non distribuant, ne difficiens illorum causa: immo, quam maxime pueri, Sancta Synodus mouit, ut omnem humana munera fratres, neponos, propterque carnis affectum, unde multorum malorum in Ecclesiæ seminarium extaret, penitus deponant. Quid & Concilia Trid. fecerunt, scilicet Rotomagenenses, Burdigalenses, Aquitanos reputant.

Hanc Regulam confirmat S. Bernardus, Episc. 2. Clericos omnes in unius Falcionis persona sic interpellans: *Conceditur tibi, ut sibi bene deservis, de Altario viri, non autem ut de Altario luxurioris, ut de Altario superbi, ut inde comparsisti feama autem, sellam depictam, calcatum, usque argenteum, griseaque pollicem acclavis, & manibus ornatis purpureo diversificata. Denique quicquid præter necessarium vestrum, ne simplicem vestitum de Altari viri, tuam non es, rapina est, sacrilegium est.* Et Sec. 18. in Canonicis: *Timent Clerici, timent dominum Ecclesiæ, qui in terris Sanctorum, quas possident, tam iniqua egerunt, ut spéndidit, quæ lassitate de-*

biant, minime contenti, superflua, quibus egentes sustentandi forent, impie sacrilegique fobi reuirerant, & in usus sua superbia, sive luxuria vultum pauperum consumere non vorerant, duplè prefecto iniquitate peccantes, quod & aliena diripiunt, & faciunt in suis vanitatis, & invictitudinis abundantia.

Et Declaratione in illud Evangelii: *Ecclesie nos reliquimus omnis, hæc habet: De Altario viri, non superbia, non luxurior, designe non datur, nec contra Sancti cuiusdam dignam omni acceptio sententiam ex Clericis dicitur fiat.* Non sibi de bonis Ecclesiæ ampla Palatia adficit, murans quadrangularium, & ne loculorum indecogenier, nec in vanitate, aut superfluitate dispergit. Non exultat de facultatibus Ecclesiæ consanguinei, aut neptes (nepliis dixerim) nuptiis pendit, quod accidit, quatuor debant fieri pensiones: una videlicet Episcopo, & familia eius propter hospitalitatem; alia Clericis vero pauperibus, quarta Ecclesiæ parandis.

Eadem Regula confirmatur ex can. Episcopis, capitulo 12.

q. 1. qui est Antiocheni Concilii 25. Episcopis Ecclesiasticorum rerum habeat potestatum ad dispensandum erga emes, qui indigent, cum summa reverentia, & timore Del. Particulis autem episcopis quibus indigeret, (si ramen indigeret) tam in ius, quam in fratum, qui ab eis suscipiantur, necessariis usibus profuturis: ita ut in nulla qualibet occasione fraude, iuxta S. Apollonius sic dicentur: HABENTES

victum, & tegemanum, his contenti sumus. Quia se contentus iussum minima fuerit, ut eis resiliat. Resiliat in suis usibus domesticis, Ex Synodo Provincia panis per foliav.

De resto bonorum Ecclesiasticorum refertur: Res Ecclesiæ non quasi proprie, sed ut communis, & Domino oblatæ, cum summo timore non in aliis, quam in prefatis usibus fideliter dispensanda. Episcopum, parique ratione ceteros Ecclesiasticos Ordinis viros, & Ecclesiæ tamquam commendatis, non tangunt propriis ut debet, declarat Concilium Carthaginense 4. quod & S. Augustinus docet, qui huic intereat Concilio Ep. 185, alias 50. si (inquit) præstat, quod nobis sufficiat, possumus, non sunt illa nostra, sed pauperum, quorum prestationem quoniammodo gerimus, non proprietate nisi usurpati, sed pauperum, & patrimonio pauperum: ideoque Sanctos Pontifices Rerum Episcopos habent sollicitudinem, & dispensantes tamquam Deo contemplantes Non licet autem ei frandre quidam ex illis, vel cognitis propriis donare, quia Dei sunt: Hinc Iulianus, L. 2. De Vita Contemplativa, c. 9. & post eum Synodus Sexta Lib. 1. c. 15. atq: Nominis Ecclesiasticorum am dispensatores sunt, non dicitur, sed pauperibus, & patrimonio pauperum: idoneo Sanctos Pontifices non sive vindicante in ius suos, ut propria, sed ut commendatas pauperibus vindicante. Hinc S. Hieronymus in Expositione Sophonis Propheta: *Judices quoque ejus quas in Asia, occidentis vespera, & niteri quiescentes in manu: non aspiciunt ad orientem Solis, sed morantes semper in tenebris, & possessores Ecclesiæ, & ea, quia in Dei domina confunduntur, vertentes in lucrum suum, non habent pauperum, quod mane comedant: qui quas in nocte, & nullo vidente populans, & cum luxurio more cuncta dissipant, ne parvus quidem cibis indigenibus derelinquit.* Ex quibus ita colligit Concilium Parientense 6. Sicut igitur præmissa documenta declarant, non sunt res Ecclesiæ ut propria, sed ut domini, & a Deo commendata transfracta. Quicunque erga eas ad suos proprios usus, territosque bonos, & deliciationes retorgit, quanti sit differimus, quoniamque transgressiones, aperte animaduertit pueri. Idem confirmat Concilium Tarentense 3. can. 10. & Cabilense 2. can. 4. Aquisgranense anno 836. p. 2. can. 1. Nannente, can. 10. Idem confirmat Alex. III. cap. Fraternaliter, Extra. De Denominatis, cuius hæc sunt verba: *Cum Episcopus, & quilibet Prelatus res Ecclesiasticarum sit Procurator, non Dominus.*

Hanc etiam ob causam Concilium Trid. f. 25. c. 1. De Reform. Episcopis, & quibuscumque Beneficia Ecclesiastica, tam Secularia, quam Regularia obtinentibus, Omnia interdict, ne redditus Ecclesiæ consanguinei, familiare, & sive agere studiavit cum S. Apostolorum Canonem prohibebant, non Res Ecclesiastica, quia Dei sunt, consanguinei donent, sed pauperes sint, ut in pauperibus distribuant, eas autem non distribuant, ne difficiens illorum causa: immo, quam maxime pueri, Sancta Synodus mouit, ut omnem humana munera fratres, neponos, propterque carnis affectum, unde multorum malorum in Ecclesiæ seminarium extaret, penitus deponant. Quid & Concilia Trid. fecerunt, scilicet Rotomagenenses, Burdigalenses, Aquitanos reputant.

Hanc Regulam confirmat S. Bernardus, Episc. 2. Clericos omnes in unius Falcionis persona sic interpellans: *Conceditur tibi, ut sibi bene deservis, de Altario viri, non autem ut de Altario luxurioris, ut de Altario superbi, ut inde comparsisti feama autem, sellam depictam, calcatum, usque argenteum, griseaque pollicem acclavis, & manibus ornatis purpureo diversificata. Denique quicquid præter necessarium vestrum, ne simplicem vestitum de Altari viri, tuam non es, rapina est, sacrilegium est.* Et Sec. 18. in Canonicis: *Timent Clerici, timent dominum Ecclesiæ, qui in terris Sanctorum, quas possident, tam iniqua egerunt, ut spéndidit, quæ lassitate de-*

De Sacramento Ordinis.

peregrinit, viduus, pupille, egrotis, in vincula coniunctis, capillis, & quibus everguntur, & surientibus cum subvenire possunt, & alimenta necessaria denegati, violata caritatis rei ecclesiæ in conspectu Domini. Memores estis eis, quod a S. Patre Ambroso scriptum est, sive Fidelis eo anima obtulisse Ecclesiæ Ministris, ut per eorum manus, quorum fidet, atque integratam summa omnia tribuebant, ad pauperes pervenirent.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

Et Idem doct. S. Antonius, 3. p. Summa, tit. 5. c. 1. s. 5. *De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.* De resto bonorum Ecclesiasticorum in usus illicitis expendunt.

ni commissas, ne quicumque Beneficia Ecclesiastica, etiam simplicia, quomodocumque etiam commendaretur, in Provincia nostra obtemperantes, omni diligentia cognoscere studarent, quibus oneribus eorum Ecclesia, & Beneficia ex bonorum Ecclesiasticorum namus, vel ex illo, que obtinuerunt, propria insufflatione, vel ex conditione apostolicis litteris, præfatione dominorum Beneficiorum ei præstata, vel alia quacumque ejus generis ratione subvenient, illiusque integræ satisfaciunt. Quia sacerdotes emiserint, sed eos fratres subvenient, vel ad alios transire ausi sunt, vel in quem debet utrum, non impenderint, se ex Sacra Canonibus, & Sanctorum Patrum sententiis acrilegii res esse intelligant, & eorum omnium necessaria restituunt reneri; neque ultra omnino, etiam memorabilis, confundendæ excusat.

Noverint etiam ita, quod nos scientes hujusmodi fructus, vel aliquo ex illis commodum queris nomine perverteris, se endem restitutioonis lege teneri.

It vero, qui Ecclesia, & Beneficia Ecclesiastica quacumque obtinuerint, quorum fructus ad eos, sanguinem divinorum obsequiorum, Ministrorum honestissimorum propriis attributi, si ubiores sint quam ad suam vitam, condonuisse sua ratione reguruntur: dubitate non debet, ad eum sine hac copia illis esse attributum, ut præterea, que ad viatum, & cultum eorum fatis essent, supponerent etiam, quibus divini cultus ornatus, ac splendor conseruaretur, & pauperem incepit, & indigentia sublevatur, quemadmodum etiam Deus plorat, quod divites cumularunt, ut amicos sibi faciant, a quibus, eum defecinerint, in aeterno recipiant tabernacula. Quoniamque per vices amicorum Christi obsecnunt, aquae manum, ut meminerint, ea bona non est sibi credita ad luxum, neque ad angustias confanguntur, sed ad vitam honeste, nifidem. Dei Ministrorum, & pietatis Christiana Magistrum, traducendum: Et id vero quod supererit, sacerdotis etiam pauperibus alimenta denegantur, intelligentes, qui non pauperi, occidit, acque ob violatam sanctissima caritatis legem mortale peccatum commisisti, qui sibi etiam in die tristis auferuntur.

Motu autem, & ratione, qua metrisepro conditionis, & gradus unquamque portaret ad vitam suam fratibus Ecclesiasticis honeste discordant, eamose omnes debent intelligere, que ab iis non discreperet, quod etiam Sacri Canonibus, & presertim in his nostris Constitutionibus, de Clericis fragilitate, & modestia statuta sunt.

REGULA XI.

Personas turpes, lusoros, confanguinei divites Clericorum, & aliis supra dictis, quae sibi pauperem, vel discutant de rebus Ecclesiæ, numquid & ipsi tenentur ad restituendum? Usque 14. cap. 8. Si res aliena propter quam peccatum est, rediposet, & non redditur, panitia non agitur, sed fingitur, si autem veracriter agitur, non remittitur peccatum, nisi restituatur ablatum. sed differenter (inquit S. Raymundus) nam turpe persona indistincte tenetur restituere, sed posuit, nisi forte fuerit eius datus causa elemosyna, eum scilicet in necessitate, quod fieri debuit, Divites vero, & Parentes, credo, quod tenentur fiducie ad restituendum, & si illi recipiuntur, vel minas, vel importunitates indebitum, & vel alias sine justa causa... Seclusi sicut haec restitutio? Credo, quod anteriori iudicio Punitio debet fieri Ecclesia, cui se injurios ablatum est: item illi eidem, qui dedit, nisi cum turpiter dedit: tunc enim non sibi sed successori suo poterit fieri: vel in utilitate Ecclesia convertetur: vel etiam ejusdem loci pauperibus, si hoc expedire videbitur, erogetur.

Id confirmas S. Antoninus loco supra laudato: Male autem, ut recipiatur a Personis Ecclesiasticis de Bonis Ecclesiasticis, videlicet de fratribus, & elemosynis Beneficiorum, uniformarie, & hisfricere, & confanguinei, non ratione indigentia, sed parentes, & lusores & alii huiusmodi, & dominus potest per fraudes, minas, & importunitates, secundum Raymundum, tenetur restituere: non quidem illi, qui turpiter dedit, sed autoritate Superioris convertere in utilitatem illius Ecclesia, vel pauperibus erogare. 17.q.4. Si quis in atrio.

REGULA XII.

Si Clerici de Bonorum Ecclesiasticorum portione usi sibi desinata (sive illa in his redditoribus, sive in distributionibus, aut oblationibus adcentibus constitut) aliquid sibi subtraxerint, id confanguinei suis, aut aliis ergo licite possunt, sa moderatione adhibita, ut ditiores inde non siant.

Hanc Regulam tradit S. Thom. 2. cap. 175, art. 7. ad 2. Bona, inquit, Ecclesiastarum non sunt solam expendenda in usi pauperum, sed etiam in aliis usus. Et ideo si de eo quod usi Episcopi, vel aliqui Clericis deputatum,

REGULA XIII.

Gravior peccat Clericus, qui imminentia necessitate pauperibus subveniendi, referat, ac reponit in futurum id, quod ex Ecclesiastico redditis ipsi residuum est.

Doctrina est S. Th. 2. q. 8. & art. motu laudatis, in Responsione ad quartum; Bona (inquit) Ecclesiastico usibus pauperum defervore debent. Et ideo si quis necessitate non imminentia providens pauperibus, de his, qui superfluant ex præsulio Ecclesiæ, possessiones emat, vel in theatro reponat in futurum utilitas Ecclesiæ, & necessitatibus pauperibus erogandi, superflua cura est, & inoranda, ut aliquis insuffrumentum conservet. Quod Dominus prohibet, Mat. 6. Non loquitur, esse illa crassum. Quando vero necessitas illa non imminet, cum semper pauperes nihilcum habent & preclarus Petrus Cantor in Verbo Abbreviato, c. 59. Quoniam (inquit) Prelati, successores Apostolorum huius temporis dicunt, Ecce nos reliquimus omnia, & feci hunc te. Cum tempore abundant, etiam super a laico; cum omnia inquirant, quae Gentes? cum thesauris tuis contraprecupsum Domini multiplicantes aurum, & argenteum, equos, & plateras, & pompa facili, quod etiam Regibus Irael erat prohibitus, ne reducerentur in Egyptum? Quoniam prædicione sedis disperserat, & erogare bona sua pauperibus, qui dispergit non cessauit congregare, & responderi? Tunc est effe nec habere, unde alii erogant.

REGULA XIV.

Clerici, qui sufficiens ad sustentationem suum Patrimonium habent, Ecclesiasticorum tamen Beneficiorum redditis, oblationibus, alij/ii stipendis ad necessarium videtur, honestusque vestitum tutu conscientia nisi possute.

Hæc Regula colligitur ex Apostolo 1. ad Cor. 9. cap. De resto boni prodat, se ipsum, ac Barnabam exigere potuisse. Non enim Ecclesiæ necessitate sustentationis, quinvis ex manu Ecclesiastico, sed ipsi tenentur ad restituendum? Usque 14. cap. 8. Si res aliena propter quam peccatum est, rediposet, & non redditur, panitia non agitur, sed fingitur, si autem veracriter agitur, non remittitur peccatum, nisi restituatur ablatum. sed differenter (inquit S. Raymundus) nam turpe persona indistincte tenetur restituere, sed posuit, nisi forte fuerit eius datus causa elemosyna, eum scilicet in necessitate, quod fieri debuit, Divites vero, & Parentes, credo, quod tenentur fiducie ad restituendum, & si illi recipiuntur, vel minas, vel importunitates indebitum, & vel alias sine justa causa... Seclusi sicut haec restitutio? Credo, quod anteriori iudicio Punitio debet fieri Ecclesia, cui se injurios ablatum est: item illi eidem, qui dedit, nisi cum turpiter dedit: tunc enim non sibi sed successori suo poterit fieri: vel in utilitate Ecclesia convertetur: vel etiam ejusdem loci pauperibus, si hoc expedire videbitur, erogetur.

Id confirmas S. Antoninus loco supra laudato: Male autem, ut recipiatur a Personis Ecclesiasticis de Bonis Ecclesiasticis, videlicet de fratribus, & elemosynis Beneficiorum, uniformarie, & hisfricere, & confanguinei, non ratione indigentia, sed parentes, & lusores & alii huiusmodi, & dominus potest per fraudes, minas, & importunitates, secundum Raymundum, tenetur restituere: non quidem illi, qui turpiter dedit, sed autoritate Superioris convertere in utilitatem illius Ecclesia, vel pauperibus erogare. 17.q.4. Si quis in atrio.

REGULA XII.

Si Clerici de Bonorum Ecclesiasticorum portione usi sibi desinata (sive illa in his redditoribus, sive in distributionibus, aut oblationibus adcentibus constitut) aliquid sibi subtraxerint, id confanguinei suis, aut aliis ergo licite possunt, sa moderatione adhibita, ut ditiores inde non siant.

Hanc Regulam tradit S. Thom. 2. cap. 175, art. 7. ad 2. Bona, inquit, Ecclesiastarum non sunt solam expendenda in usi pauperum, sed etiam in aliis usus. Et ideo si de eo quod usi Episcopi, vel aliqui Clericis deputatum,

De Sacramento Ordinis.

pauperibus, & peregrinis immunes, Patrimonium sue simili ne Episcopis, aut cognati eius præcessis Ecclesiæ oblatantur. Refertur can. Sicut manifesta, causa 124. q. 12.

Concilium Antiochenum, can. 24. Manifestatio (inquit) que pertinet videtur ad Ecclesiam communia Presbyterorum & Diaconorum, qui circumsuntur, ita ut agnoscat, nec ignorat, que sunt Ecclesia propria, nec eos aliquid latet: ut si contingit Episcopum migrare de sacculo, certe existensibus suis, qui sunt Ecclesia, ne ipso collapsu deponent, neque propriæ probant Episcopi, sed escamœtrum perduantur Ecclesia. Ita namque, & acceptum est eorum Dic, & hominibus, ut ut Episcopos, quibus voluntatibus acquisitæ, & præmisserunt peccata redimuntur. Patet si parum poterit. Primum tuum quare, vita tua fructum admirare contendunt, & sejusse facere reputant. Te acutus, quod eum divitem non feceris, cum te ille velit etiam vita fraudare mercede.

REGULA XIII.

Et ideo, qui Ecclesia, & Beneficia Ecclesiastica quacumque obtinuerint, quorum fructus ad eos, sanguinem divinorum obsequiorum, Ministrorum honestissimorum propriis attributi, si ubiores sint quam ad suam vitam, condonuisse sua ratione reguruntur: dubitate non debet, ad eum sine hac copia illis esse attributum, ut præterea,

que ad viatum, & cultum eorum fatis essent, supponerent etiam, quibus divini cultus ornatus, ac splendor conseruaretur, quemadmodum etiam Deus plorat, quod divites cumularunt, ut amicos sibi faciant, a quibus, eum defecinerint, in aeterno recipiant tabernacula. Quoniamque per vices amicorum Christi obsecnunt, aquae manum, ut meminerint, ea bona non est sibi credita ad luxum, neque ad angustias confanguntur, sed ad vitam honeste, nifidem. Dei Ministrorum, & pietatis Christiana Magistrum, traducendum: Et id vero quod supererit, sacerdotis etiam pauperibus alimenta denegantur, intelligentes, qui non pauperi, occidit, acque ob violatam sanctissima caritatis legem mortale peccatum commisisti, qui sibi etiam in die tristis auferuntur.

Præterea, Ecclesia redditus esse stipendia Clericorum ministerio, & laboris debita, Canones affirment: Jure igitur attendi appendix illi non privarunt, quibus sufficiens Patrimonium est, si Ecclesia serviant. Ita Concilium Agathense, can. 48. Episcopi de rebus propriis, vel acquisitis, vel quicquid de proprio habent, hereditatis suis, si voluntari, derelinquant: quicquid vero de præsulio sua Ecclesia fuerit, sive de agri, sive de fructibus, sive de oblationibus, omnia in iure Ecclesia servare consenserunt. Hi, aliqui Canones manifeste probant, Clericos Patrimonium habentes, Ecclesiastici redditus nihilominus perceperit, illici eis obsumptibus, & his contentis sunt, ne plus accipiant. Clericos abundans rebus, instant, & honestas sustentationem: ita tamen, ut quod ex illis residuum esset, Ecclesia post eorum sumum confundens expensas quotidianas immittant.

Hinc Aquilagrense Concilium anno 816, cum Juliani Pontificis verbis c. 107. Regulæ, quam praescripsit Canonici, nonum Ecclæsia, & Diocesis, contextuerunt, at tamen c. 115. ipsos Proprias res, & Ecclæsia, cum humilitate, & justitia habere posse. Et c. 120.

Primo (inquit) qui suis, & Ecclesia habent facultates, & in utilitatem Ecclesia interior, & exterior conferunt, accepunt in Congregatione cibum, & potum, & partes elemosynarum, & his contentis sunt, ne plus accipiant. Pauperes gravare videantur. Et cap. 122. Qui vero sunt, & Ecclesia abundans rebus, instant, & honestas sustentationem: ita tamen, quod pauperes pacit Ecclesia, suis facultatibus cum caritate, & humilitate suffragari procurat.

Propter Fazanum Vir Canonici Juris Confessissimus, oppositos hab in materia Canones trium temporum distincti, conciliis, in c. 51 quod Extra. De Peccato Clericorum;

Primus tempus est (inquit) quando in primitiva Ecclesia Clerici communiter habebant, & nihil proprii habebant, sed omni habebant communia, & de illis benevoliis communis patrimonio habebant.

& in utilitatem Ecclesia interior, & exterior conferunt, accepunt in Congregatione cibum, & potum, & partes elemosynarum, & his contentis sunt, ne plus accipiant.

Et anno III. cap. Cum secundum, Extr. de Præbendis, can. 1. Cum secundum Apóstolus, qui Altari servit, vivere debet de Altari: & qui ad omnes eligitur, repulsi non debent a mercede; pater & filii, ut Clerici vivere debeant de Patrimonio Iesu Christi Ecclæsia.

Frustra vero quidam objicunt can. Ex his, causa 12. qu. 1. cujus hæc sunt verba: Ex his, quibus Episcopi inveniuntur, si tamen indiget, ad suas necessitates, & peregrinationum suorum usus & ipsa percipiat, ut nihil ei possit omnino destitue. Hæc enim verba, si tamen indiget, non significant, Episcopum, vel Clericum cui sufficiens Patrimonium est, Ecclesiastici redditibus ad sustentationem suam ut non posse: sed ex humi modi redditibus tantum accipere, & expendere ei licet, quantum opus erit & ad peregrinos sufficiens, & hospitalitatem exercendam. Unde subdit item Canon: Lex omnis Dei præcipit, ut Altari deſeruent, possent, ut tempore illi quidam objicunt. Ex his, causa 12. qu. 1. cujus hæc sunt verba: Ex his, quibus Episcopi inveniuntur, si tamen indiget, ad suas necessitates, & peregrinationum suorum usus & ipsa percipiat, ut nihil ei possit omnino destitue. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, sed sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est, qui cum Patrimonio sufficiens habent, Ecclesiastici redditibus abutuntur, eosque in malis usus convergenti; vel occasione augendi Patrimonio, ut a divinitate subtrahit obsequiis, quibus sic abundantibus, & Ecclesia minime servientibus, fructus Bonorum Ecclesiasticorum jure non competit, nec illi fructus sibi mandantur, & ibi sunt. Hæc enim Canon de illis intelligendus est

nino sustentacionem habentes, et lego utrumque resine
posunt, ut ex uero nihil accipiant ultra sustentatio
nem decem, iuxta conditionem proprii suorum. Quid
enim vere superfluum est, dandum esse pauperibus, Theo
logi communiter docent (at p. 28, & crudius Cardinalis
Bellarmius Lib. 1. De Clericis, cap. 28.) Certe si di
vino praecepto diversi Laici obligantur ad ea pauperibus
eroganda, quia sibi superflua sunt, secundum illud Lau
ez 3. Qui hales suas rancas, deo non habent: & qui ha
bet eam, similiiter faciat: sic Christiana Moralis egregii
Doctores SS. Hieronymus, & Augustinus vere dixerunt, ille
in Epistola ad Hebreos, qui 1. si plus habet, quam tibi
ad uolum, vestigium necessarium est, illud ergo, & in
illo debetrum esse te neveris: iste vero Narratione in Ep.
47. num. 12. Secundum divitium, necessaria sunt pauperum.
Res aliae possidentur cum superflua possidentur: Quanto
magis Clerici tenentur superflua, sive Beneficia, sive Patri
monii, sive utrueque pauperibus erogare non solum ex
trema, non solum gravem, sed communem etiam necessi
tatem patientibus; cum thesaurizant in terris non debent,
qui Dominum partem eam suam, ac hereditatem singulari
quidam ratione profiterentur; bonaque Ecclesiastica, quia
possident, depositi fine pietatis, & Patrimonia pauperum,
illorum fidei, ac dispensationi commissa?

C A P U T VI.

De Beneficiis Ecclesiasticis, illicitate eorum Capitulatione, Pos
sessione, Resignatione, Permutatione, & Beneficiorum Officio.

Beneficium Ecclesiasticum est Jus perpetuum percipiendi fru
titate constitutum, competens Clerico proper Sacrum Mi
nisterium, seu Officium spirituale, quod exhibere debet ex
plicatur.

Dicitur Ius perpetuum. Pensiones enim, quae ad certum
dimitissim tempus sunt concessae, & pensionari morte ex
tinguuntur, non sunt Beneficia. Nec etiam Dignitates, &
Administrations temporariae, quae sunt Vicariorum Ge
neralium, & Officiorum Episcopi. Dicitur Autoritate Ecclesie
confitum: Quia Summi Pontificis, aut Episcopi appro
bat, & confirmato necessaria est, ut proveniens ali
qui Ecclesiis, sive Clericis ob officium spirituale concessi
ratione Beneficiis habeant. Unde Capellianus, seu
redditus ob Missarum celebrationem in perpetuum fundati,
quos vulgo Obitus nuncupamus, Beneficia Ecclesiastica non
conferunt, ne tamen sint jureno, arque omni Regula, dect
est medium statum, atque Ordinem sequi, & ostendere in
ter regulas, & facultates Clericos, in usitatu, in dictu, &
in omni ornatu. Conferuntur autem amplius, quam Sacerdotales,
habitu propriis ad Regularem accidente: Ne existimem sibi
commandantur Monasteriorum Regimen ad luxum, aut prodi
galitatem, aut augenam rem suam, & conlanguitorem
familiam; sed ad piem, & iustam alienarum rerum dispe
nsationem, & quarum non habent proprietatem, Deoque de
omnibus reddendum esse rationem.

Ut autem praecipua via nobiscantur, quae in Beneficiorum
Collatione, Capitulatione, Possessione, Resignatione, & Per
mutatione contingunt, Regulas quasdam pro more statuimus.

R E G U L A PRIMA.

Ad Beneficia Ecclesiastica promoveri non debet, nisi legiti
mi, & qui sunt moribus, scientia, reate, Ordineque ido
nei: Si vero sunt Parochiales Ecclesiæ, requirunt insuper, ut
idioma loxi intelligent, & expedit logia sciant.

Beneficium enim Ecclesiasticum non posse sine iniurio
ne Canonica obtineri, secundum Regulam 1. Juris in Pe
nitentiem autem ad Institutionem Canonicum, ut Beneficium con
seruat ei, ut sit illud possidendum, ejusque functiones
obedient idoneus, puta, qui non sit Irregularis, & ne
infra legitimam statem (inquit S. Antonius) p. tit. 15.
De Beneficiis Hinc Cap. Populare, Ext. De Clerico Ex
communicatis, depositis, vel interdicto ministrante, Inn. III.
responder: Cum excommunicatis communicari non debet,
Clericos excommunicatione vinculo innedita Ecclesiastica
Beneficia conferiri non possunt, ne illi valent a licite re
tinere, nisi festina cum eis fuerit misericorditer dispensa
tum; cum ea non fuerint canonice consecuti.

Idem confirmatur ex cap. Lxxi, Tit. De Electione, in 6.
Lxxi Canon a felicis recordationis Alexandro Papa III. Pra
decessore nostro editus, inter eternam statuerit, ut nullus Re
gime Ecclesia Parochialis suscipiat, nisi vigissimum quin
tuum annum etatis attigerit, ac scientia, & moribus com
mendandus existat: Quodque talis ad Regimen sufficiens
huiusmodi si monachus non fuerit praeixa a Canonibus tem
pore in Prebeyram ordinatus, a Regiminis ejusdem am
bulatorum Officio, & alli conferatur. Quia tamen in observa
tione Canonis memoriatur se multi exhibent negligentes: Ne
periculosa illorum negligentiam volentes Juris executione
suppleri, praeferit Decreto statutum, ut nullus ad Regimen
Parochialis Ecclesiæ sufficiatur, nisi sit idoneus moribus,
scientia, & reate: Decernentes collationes de Parochialibus
Ecclesiæ, his qui non attigerint vigissimum quinatum an
num, de cetero facient, viribus omnino carere.

Ec

De Beneficiis Ecclesiasticis.

529

Et ex cap. In Lateranensi, Ext. De Prabendis, & Digni
tatis, quo Inn. III. ex sententia Concilii Lateranensis 4.
statuit, ut Regulares ad Regimen Parochialium Ecclesiæ, quæ ad ipsos plena iure non pertinent, Episcopis Presbyte
ros infinitando presentent, Quos vel conversatos, nos red
dit, vel commendat probabile testimoniun Prælatorum.

Et Clemens V. Clementina Curia ei Tit. 3. De Concessione
scientia, & Morum in Prabenda, cum cuiuslibet confertur, elle vult Scien
tia idoneum, vita laudabilis, & conversationis honesta.
ni eccl. E. Hanc Regulam confirmat Conc. Trid. Sess. 24. cap. 12.
Archidiaconi.

De Reformatione. Nemo, inquit, deinceps ad Dignitates qua
cumque, quibus Animarum Cura subiecta, promovetur, nisi qui
saltum vigissimum quintum sua etatis annum attigerit, & in
Clericis: Ordine versatus, doctrina ad suum Manus exequendam
necessaria ac Morum integritate commendetur, iuxta Con
stitutionem Alexandri III. in Cons. Lateranensi promulgatam,
qua incipi: CUM IN CUNCTIS. Archidiaconi etiam, qui
Oculi dicuntur Episcopi, sive in omnibus Ecclesiæ, ubi fieri
poterit, Magistri in Thologia, seu Doctores, & Iurisconsul
ti, & iuris Canonici. Ad etiam autem Dignitates, vel Perso
nas, quibus Animarum Cura subiecta, Clerici aliqui
idonei, & viginti duabus annis non minoris adscendentur.
Etsi ad et
terras signifi
cantes, & autem Cathedralium Canonicius decimus quartus
annus compleverit: Ad Canonicatus Collegiarum, decen
nium compleverit in Gallia: Ad Beneficia simplicia, qui di
cuntur ad simplicem Tomaram, septuaginta compleverit.
At extra Galliam nullus ante 14. etatis annus Beneficium
quodvis obtinere potest, iuxta Trid. Conc. Decreto Sess.
33. cap. 6. De Reformato.

Exista: Nemini etiam deinceps ad Dignitatem. Ca
nonicatum, aut Portionem recipient, nisi qui ex Ordine aus
sit iniciari, quem illa Dignitas, Prabenda, aut Portio
requirit: nisi in tali etate, ut infra tempus a Jure, &
ab his Sanctorum Synodo statutum iniari valat.

In Gallia Regno Oppidorum muratorum Parochi Gra
duis Academici qui
necesse sunt: illud autem Cathedralium Canonicius decimus quartus
annus compleverit: Ad Canonicatus Collegiarum, decen
nium compleverit in Gallia: Ad Beneficia simplicia, qui di
cuntur ad simplicem Tomaram, septuaginta compleverit.
At extra Galliam nullus ante 14. etatis annus Beneficium
quodvis obtinere potest, iuxta Trid. Conc. Decreto Sess.
33. cap. 6. De Reformato.

Exista: Nemini etiam deinceps ad Dignitatem. Ca
nonicatum, aut Portionem recipient, nisi qui ex Ordine aus
sit iniciari, quem illa Dignitas, Prabenda, aut Portio
requirit: nisi in tali etate, ut infra tempus a Jure, &
ab his Sanctorum Synodo statutum iniari valat.

Gra
duis Academici qui
necesse sunt: illud autem Cathedralium Canonicius decimus quartus
annus compleverit: Ad Canonicatus Collegiarum, decen
nium compleverit in Gallia: Ad Beneficia simplicia, qui di
cuntur ad simplicem Tomaram, septuaginta compleverit.
At extra Galliam nullus ante 14. etatis annus Beneficium
quodvis obtinere potest, iuxta Trid. Conc. Decreto Sess.
33. cap. 6. De Reformato.

Major autem scientia in Episcopis requiriatur, quam in Pa
rochialium Ecclesiæ Rectoribus; major in Parochiis, quam
in Presbyteris animarum curam non habentibus: major in
Parochiis urbium, quam Pagorum. Ad Episcopatum promov
endi, servabiliter, & non transitorie, debent legi e
ccl. Canones, & omnem Divinam Scripturam, Sufficientia
eius summi Sacramentis, sum Eloquio divinis tradita. Quod
si huiusmodi lectione, & doctrina sunt deficiunt, nullatenus
ordinandi sunt. Verba sunt Septuaginta Synodus Oecumenica,
relata Can. Omnes Praelatibus, Dicitur 38. Seu & Curati in
studio Scriptura Sacra, & Canonum medicorum falem ver
sat illi debent, ut colligatur ex Canone Ignorantia, diffi
cili, qui a Concilio Tolentino desumpta est: Seiant ergo Sa
cerdos Scripturas sanctas, & canones, & omnes opus eorum
in Predicatione, & Doctrina constat: atque adhuc
eundem fidem scientia, quam Morum disciplina. Et Can
. Nulli, Dicitur 38. Canones 1. nulli Sacramentum licet. Ca
nones ignorare: nec quicquam facere, quod Patronum possit Re
guli obire. Eminentem literaturam in illis, qui ad Ep
iscopatum, & Parochialium Ecclesiæ regimem promoven
tur, optat Ecclesiæ, competentem requiri, ut constat ex
Inn. III. cap. Cum nobis, Ext. De electione, & electi potest
ate. Eminentia scientia est. Qui subtilis questiones dif
ficiunt, & difficultate novis, & in promptu Responsiones ha
bit. Medicorum vero scientia est. Qui sciit aliquo modo exa
minare negotia, quamvis ad omnia necesse responderet; &
qui in Libris veteris etiam, quae sunt testem, seit que
ret; et si in promptu omnia non habeat, ut explicat Inn. IV.
In cap. Cum in cunctis, De electione, & electi potest
ate. Hinc Episcopos in lectione, studio Scriptura Sacra, San
ctorum Patrum, Canonum, & Pastoris Libris S. Gregorii
affiditos esse jubet Concilia. Remense 2. can. 14. Turonense
2. can. 2. & 3. Caboniense 2. can. 1. Aquileianense 2.
Canonicus 2. 3. & 4.

Eadem Regulam minime confirmat Conc. Tolentini 1. can.
2. Quantum (inquit) quis præceps colubris obtinet locum,
tanto necesse est præcedat ceteros gratia meritorum; ut in eo
quod præcepit singulis, singulariter ornatur eminentia fan
cilitatis, habens semper in ore gladium veritatis. & in oper
efficiencia lumini: ut iuxta Paulum potius sit exhortari in
disciplina, & contradicentes agere. Ni proinde nostri
Ordini gradum, vel subcepit Regimis modum magnopere
exaltare debemus, ut quicquid officium predicationis suscipimus,
nullis enim a divina lectione prevaricemur. Nam quorundam
Pensionis, & corporis a lectionis gratia fecili
dantur, ut quid doctrina subtilis exhibeat gregibus, non in
veniat Proco mutus. Infidelibus ergo semper erit magnopus;
ut quos sub Regiminis sui curantur, fame verbis Dipe
cuntur. Nat. Alex. Theol. Tom. I.

Ec

Beneficia Ecclesiastica, Curam præsertim Animarum anne
xam habentia, suscipere nemo debet, nisi qui ad illa
vocabus a Deo est.

Nec enim quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur
a Deo, sanguinem Aaron: (inquit Apollonius Epistola ad
Hebreos c. 5.) Conferi autem debet a Deo vocatus, qui mo
rum integritate, scientia, reate, Ordine, ceterisque doti
bus ad Beneficium obtinendum ejusque sacras functiones ob
eundas necessariis instruitur, Ecclesiastique, ad quas, aut in
quibus promovetur, necelarius, aut utilis ab Episcopo ju
dicatur. Non solum enim ad Beneficia, sed ne ad Ordines
quidem illis promovendus, Qui iudicis sui Episcopi non
sit utilis, aut necelarius suis Ecclesiæ, ut statuit Conc.
Trid. feli. 23. cap. 16. De Reforma. Necelle est præterea,
ut seipsum ferio examine, qui ad Beneficium promovetur,
videatur, ne forte illud pro seipso potulaverit, siveque
aut parentum, vel amicorum precibus, aut favore illud im
petraverit: Ne passionibus, aut conventionibus feceris,
atque simoniacis: Ne Pensionis abfuge legitima causa impo
litice, aut tertiam partem reddituum excedens onus subie
cit, & conditionem accepit, ut Beneficium obtinet: Ne
denique abfuge Institutione Canonica illud sit adepus, aut
prava intentione illud subcepit. Explorare infor
mantur Del. suis, piisque orationibus, exemplo Chri
sti, qui Eccl. in montem orare, & erat pernotans in era
tions Dei: & cum dies factus esset, vocavit Discipulos
suis, & elegerat duodecim ex ipsis, quos & Apostolos nomi
navit: (ut habeat Luc. 6.) Virorum denique sapientum,
& spiritualium consilium adhibere debet, siveque ipsi diffi
dere, ne cupiditate sua decipiat, ac seducatur.

xx

RE.